

Want een oud verhaal
heeft niet alles in zich van
onze tijd en een nieuw
verhaal laat vragen open.

Weet je, er zijn
meer dingen te
vertellen dan je
kunt bedenken!

Kees' column

Een hartslag, lieve columnverslinders, al vanaf de aller-eerste hartslag wordt abortus in de staat Alabama in de Verenigde Staten van Amerika strafbaar voor uitvoerende artsen met een gevangenisstraf van 99 jaar. Of de vrouw zwanger is geraakt door verkrachting of incest doet er niet toe, ook niet of de vrouw verstandelijk beperkt is. De verkrachter krijgt hooguit 5 tot 10 jaar... Verkrachte vrouwen zullen een zwangerschap tot het einde moeten uitdragen. Het hartje zal beginnen te kloppen rond de 6 weken zwangerschap, voor de meeste vrouwen ruim voordat de zwangerschap wordt opgemerkt. 40 Weken lang de vrucht moeten dragen en na de bevalling dagelijks er aan herinnerd worden wat gebeurd is. Er zullen veel vrouwen zijn bij wie de moederliefde de overhand heeft en het besef dat de nieuwgeborene geen blaam treft. Dat zal niet iedereen gegeven zijn. We hebben het hier over één van de staten van de VS. We hebben het over de notie dat verkrachting het meest gebeurd op gekleurde vrouwen. In de senaat van Alabama waren alle voorstemmers witte mannen. Velen van hen zijn de mening toegedaan dat zodra het zaadje de eikel is binnengedrongen, er sprake is van een levend persoon met recht op bescherming van haar/zijn leven. Slechts wanneer de zwangerschap het leven van de vrouw in gevaar brengt, kan aan abortus worden gedacht. Ik heb nog niets gehoord van een discussie wat een hart is. Wanneer moet je een klontje hartcellen, die van zichzelf al kloppen, een hart noemen. Wat is leven eigenlijk?

Kees

50e jaargang nr 9 25 mei 2019

Inhoudsopgave

Toespraak	Bernadette Boom-Sicking
Actualisering	Lenie Dijkstra
Aandacht	Else Lindeboom
Beleefd en Aanbevolen	Jan Tulp
Echtpaar in de trein	Willem Wilmink
Ontmoeting over het Hospicel	Anneke van Tongeren
Bedankbrief Hospice	Dick Hornberg
Meegaan	Marinus van den Berg
Huiskamergesprekken	Bernadette Boom-Sicking
Uit de kerngroep	Corine Bart
Sobere maaltijd 2019	Nel Souwer-Bok
Een luchtig slot	Jan Tulp
Raad van Kerken	Hanneke Klinkert

Colofon

De KGIJ

Is een oecumenische gemeente ontstaan uit de progressieve r.k. traditie van de jaren zeventig, waar tal van protestanten zich bij aansloten. Ze wil een christelijke gemeente zijn waar geloof en samenleving aan elkaar getoetst worden.

Het Bulletin

Is een informatieblad samengesteld voor en door leden van de KGIJ. Het Bulletin komt uit op de dag van de viering en is los te verkrijgen na de viering voor € 1,00 per stuk. Voor abonnees ligt hun exemplaar klaar of wordt op verzoek toegezonden.

Bijdragen voor het bulletin

Inleveren bij de redactie:

Kees de Boer,
Telefoon: 0251-247560 of
06-30213213.
E-mail: bulletin@kgij.nl

Uiterste inleverdatum

De zaterdag voor de datum van verschijnen, bij voorkeur via e-mail.

De redactie behoudt zich het recht voor, na overleg met de inzender/ster, om bijdragen niet te plaatsen als die naar haar oordeel niet passen binnen de doelstellingen van de KGIJ en het Bulletin.

Redactie

Judith Vleer
Daan Simoons
Kees de Boer
Bernadette Pilanen
Marieke Tromp

Ontwerp voorkant

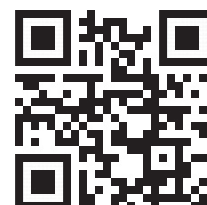
Redactie Bulletin

Tekening kaft

Woeloem

KGIJ op internet

<https://kgij.nl>

Toespraak

Bernadette Boom-Sicking

'Zomaar een dak boven wat hoofden', zongen we vandaag als openingslied. Als we naar dit dak kijken, dan is het ons inmiddels aardig vertrouwd. We kijken er al weer heel wat jaren tegenaan. En de hoofden onder dat dak zijn geen vreemde gezichten meer voor ons! Deze groep mensen trekt al bijna vijftig jaar met elkaar op. 'Huis dat een levend lichaam wordt als wij er binnengaan', zongen we. Dat is mooi gezegd. We willen geen

gemeenschap zijn met alleen in het weekend een samenzijn, wat liederen en teksten en dan weer naar huis. In de KGIJ-verklaring uit 1971 wordt gesproken over 'woorden verstaan van Jezus van Nazareth, die in ons het geloof heeft aangestoken en aan wie we ons willen spiegelen'. Dat is nogal een opdracht! Maar na al die jaren proberen we nog steeds deze woorden levend te houden. Waar geloof je nú in? Dit was het thema van de huiskamer gesprekken van dit voorjaar. Velen laten zich nog steeds inspireren door het leven van Jezus van

Nazareth, die oog had voor mensen aan de rand van de samenleving. Wij bieden onze hulp aan, voor zover we dat kunnen, aan mensen die het op eigen kracht niet redden. Sommigen zetten zich in voor het noodfonds. Anderen doen iets voor vluchtelingen. Vandaag lezen we een stukje uit het Johannesevangelie. Vlak voor zijn afscheid van zijn leerlingen zegt Jezus: 'Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief, zoals ik jullie heb liefgehad'. Om deze woorden gaat het. Zorg hebben voor elkaar. Het gaat ons om het hier en nu. Omzien naar elkaar en onze medemensen. Verbondenheid voelen. Er voor elkaar zijn als dit nodig is. Daar hoort ook delen bij. Delen vanuit onze overvloed. Vanuit deze gedachte is het jaarlijkse

BorgStaan ontstaan. Ieder mag een bepaald percentage van zijn/haar inkomen geven. Niemand hoeft te weten hoeveel je precies geeft. Dat weet alleen de penningmeester. Het idee van anoniem geld geven is niet nieuw. Sterker nog, bijna tweeduizend jaar geleden schrijft Paulus er al over. In zijn brief aan de Korintheers zegt hij het volgende 'Dan kunnen ze de gift die u al hebt toegezegd, nog voor mijn komst inzamelen, zodat deze niet hoeft te worden bijeengeschraapt wanneer ik aankom, maar als een gulle gave klaarligt... laat ieder zoveel ge-

ven als hij zelf besloten heeft, zonder tegenzin of dwang'. Dat is een slimme zet van Paulus. Op deze manier was alles van tevoren al geregeld. De gulle gaven lagen al klaar! Paulus had er waarschijnlijk goed over nagedacht. Als er iets was dat hij niet wilde was het onenigheid binnen de gemeenschap! Deze brief wordt wel de collectebrief genoemd. Korinthe moet hiermee laten zien dat ze tot een gemeenschap behoort. Paulus' oproep is dus niet vrijblijvend, maar een toets voor Korinthe om de echtheid van hun liefde te laten zien. Dat blijkt ook wel uit de woorden die Paulus aan dit verzoek

toevoegt. 'Want God heeft lief wie blijmoedig geeft'.

Het lijkt haast wel of de KGIJ zich door deze oproep van Paulus heeft laten inspireren. We willen niemand onder druk zetten en iedereen vrij laten om aan deze actie mee te doen. Stel je voor dat er op dit moment een schaal rond zou gaan om onze bijdrage in te doen, net als bij een gewone collecte! Dat zou toch wat ongemakkelijk zijn. Toch willen we iets doen voor mensen uit onze eigen gemeenschap die wel een extraatje kunnen gebruiken. Maar wel in vrijheid en op een discrete manier. Want niet iedereen heeft hier dezelfde ideeën over. Wat de één beschouwt als overvloed is voor de ander een appeltje voor de dorst! Het staat ieder

vrij om te geven wat hij/zij wil. Of niet. We hebben er geen oordeel over. Niemand zal met het vingertje zwaaien en net als Paulus zeggen: 'wie karig zaait zal karig oogsten'. Natuurlijk gaat dit zaaien en oogsten niet alleen maar over geld. Dit is maar één manier om iets te doen voor elkaar. Elkaar aandacht geven of helpen met praktische zaken is minstens even belangrijk. En dat gebeurt ook. We gunnen elkaar geluk. Dat willen we vandaag nog eens extra benadrukken. De titel van de viering van vandaag is: 'samenredzaamheid'. Ik kende dit woord niet, maar de betekenis is duidelijk. We redden het met elkaar. Wat de één tekort komt, kan de ander aanvullen. We kunnen elkaar iets geven zonder er iets voor terug te verlangen. Het maakt niet uit of het geld, praktische hulp of aandacht is. Borg staan voor een ander betekent ook: een vangnet zijn. Ik sta achter je als je het alleen niet redt. Met deze gedachte zijn er vandaag weer enveloppen gevuld voor iedereen. De inhoud is met zorg samengesteld. Er is genoeg voor iedereen. En het staat ieder vrij om met de inhoud te doen wat hij/zij wil. Één ding weet ik zeker. De gulle gaven kunnen een prachtige, kleurrijke oogst opleveren! Moge het zo zijn!

Actualisering

Lenie Dijkstra

Na meer dan 20 jaar kunnen we nog steeds niet zeggen, we stoppen met het Noodfonds, het is niet meer nodig. Of we dat ooit zullen meemaken? Als je leest dat de supermarkten een record omzet hadden met de Paasdagen, meer dan met de Kerstverkoop. Is het bijna niet voor te stellen dat er anderhalf miljoen mensen in datzelfde Nederland onder de armoedegrens leven.

Toch is er moed voor nodig om bij het Noodfonds aan te kloppen, dat doe je niet zomaar. Ook al is het een druppel op een gloeiende plaat, het kan net weer even de nood lenigen. Misschien moeten wij zelf, bij de politieke partijen waarop we gestemd hebben die armoede steeds onder de aandacht brengen. Hen zeggen dat in ons zeer rijke land de minimum lonen en uitkeringen omhoog moeten. Via het Noodfonds hebben we ongeveer 90 gezinnen of alleengaanden een klein beetje kunnen helpen. Statistisch gezien zijn er 1600 gezinnen hier in Heemskerk die onder de armoedegrens leven.

Aandacht

Else Lindeboom

- Bij de voorbeden in de Paasviering van 20 april hebben wij stilgestaan bij Kees Schoordijk, al was het toen niet voor iedereen duidelijk dat het over hem ging. Kees Schoordijk kwam in de afgelopen jaren vanuit Castricum naar onze vieringen. Hij zat vooraan in een rolstoel; hij kwam graag in onze vieringen en zong de liederen van harte mee. Hij had met zijn dochter samen in het koor van de studenten ecclesia meegezongen, vertelde hij eens. Een aantal van ons hebben in de afgelopen tijd nog contact met hem gehad. Nu is hij op 3 mei overleden en 7 mei was de uitvaart in de katholieke kerk aan de Dorpsstraat in Castricum. Kees vond dat zijn leven rond was en in aanwezigheid van een aantal KGJ-ers, ook in het gelegenheidskoor dat prachtig gezongen heeft hebben wij zijn leven herdacht. Wij hebben daar meer gehoord over hem dan wij wisten. Zo gaat dat vaker op uitvaarten.
- Judith Vleer is al een poosje uit de running wat haar werk betreft. Het is voor haar allemaal wat veel geworden. Judith staat niet graag in de aandacht, maar nu willen wij toch met je meeleven Judith. Wij hopen dat je je in deze rustperiode kunt opladen om weer verder te gaan met alles.
- Jan Evers en Linda zijn verhuisd. De koorleden zullen dit wel weten. Maar van hieruit willen wij jullie samen een heel goede periode toewensen in jullie nieuwe huis.
- Go Stavenuiter heeft laten weten dat het niet goed en niet slecht met hem gaat. Hij hoopt in oktober zijn verjaardag nog te kunnen vieren en heeft daarop alvast een gebakje gegeten met Ank. Lieve Go, ik weet dat je niet graag steeds in de aandacht staat, maar toch willen wij je samen met Ank nog een goede periode toewensen, ondanks de ongemakken die er ook zijn. En weet dat wij aan jullie denken.

Beleefd en aanbevolen

Jan Tulp

Binjoweest

Mijn broers Harm en Klaas Arie zaten qua leeftijd het dichtst bij mij: de een anderhalf jaar ouder, de ander twee jaar jonger. Wij waren de drie oudsten uit ons gezin. Beide broers zijn niet meer onder ons. Ik voel steeds meer wat dat betekent voor mijn herinnering. Met deze

twee deelde ik geuren, muziek en kleuren van onze eerste levensfase. Ik denk nu bijvoorbeeld aan de pukkel op de bovenlip van mijn ongehuwde oudtante Anne. Zij was de enige zus van mijn Pake, ongehuwd en enigszins wegwijvend in een voorkamertje van het huis van mijn grootouders. Als we daar op bezoek waren drongen mijn ouders er bij ons op aan haar eenzaamheid te doorbreken en bij haar langs te gaan. Haar te begroeten was geen onverdeeld genoegen: de zoen die we haar gaven was door haar afgekocht met een heerlijke toffee, maar brachten ons ook in aanraking met die akelig prikkelende wrat. Mijn jongere broer en mijn zussen hebben haar niet gekend. Er is niemand meer met wie ik dit soort herinneringen kan delen, herinneringen die deel uitmaken van een bijna onbewust palet van verhalen. Steeds meer krijg ik begrip voor wat mijn moeder wel eens zei zo na haar 75ste: "het wordt zo stil om mij heen".

Misschien is deze ervaring er wel debet aan dat ik me steeds meer verheug op de dag waarop ik mijn drie jeugdvrienden uit Franeker ontmoet. Met Joop, Jan en Albert zat ik in dezelfde lagere-schoolklas en tot zo rond ons 24ste levensjaar trokken we in wisselende combinaties veel met mekaar op. De jaren daarna waren de ontmoetingen incidenteler. Maar sinds onze pensionering worden de banden weer aangehaald en ontmoeten we elkaar jaarlijks.

Zoals vorig jaar, toen we de onderwijzer opzochten bij wie we drie jaar in de klas hebben gezeten, Bouke van der Wal. Wij zaten in de eerste klas die hij als onderwijzer voor zich had. Ook bij haar die zijn vrouw zou worden, Co, onze juf Woudsma, hadden we daarvoor al een jaar in de klas gezeten. Jammer genoeg was ze een jaar voor onze ontmoeting overleden. In onze herinnering was onze meester van toen veel ouder dan wij, maar leeftijdsverschil verdwijnt bij het ouder worden: we verschillen niet meer dan 15 jaar. Als vrienden zaten we, zeker 58 jaar later, in zijn tuin, herkenden zijn blik, zijn stem en herinnerden de verhalen die hij zo kon vertellen dat je er onderdeel van was. Het bleek nu de basis waarop de verhalen die we over onze levens vertelden op de goede plek terecht kwamen.

Ook dit jaar zagen wij vieren elkaar weer, in mei. Deze keer in Heiloo. Bij het rondje "hoe is het met je" bleek weer eens hoe verschillend onze levens gelopen zijn en hoe de een veel meer op zijn bord heeft gekregen dan de ander: lusten en lasten blijken heel ongelijk verdeeld. Toch is er steeds die verbondenheid die gevoed wordt door het vaak ongrijpbare maar rijke reservoir aan herinneringen. Een foto

symboliseert dat reservoir: de foto van een oude dame. Die foto staat voor de troost die wij ondervonden op al die vreselijk saaie, van in gereformeerd sabbatsheiligingsharnas gegoten puberzondagmiddagen. Die troost had een naam: Binjoweest.

Het was toen we ongeveer 15 jaar oud waren, begin 60-er jaren, toen de moeder van vriend Joop ons op het spoor van deze alleenstaande, na haar pensionering in 1958, naar Franeker verhuisde onderwijzeres bracht, juffrouw Fenema. Zij was door de ziekte van Parkinson beperkt in haar bewegingen en wij zouden vast wel eens een boodschapje voor haar kunnen doen. Bij een van de eerste ontmoetingen stond ze in de open voordeur en riep naar de juist passerende bakker: "bin jo weest" (ben je al geweest)? Sedert die tijd kwamen we elke zondagmiddag bij haar op de thee, die we sindsdien Binjoweest noemden. Ze bleek een heel wijze, ruimdenkende, relativerende, humoristische vrouw te zijn. De thee die ze schonk was Engels sterk en werd in de keuken gezet en vervolgens rammelend van de tremoren vanaf haar serveerblaadje wijs lachend aan ons voorgezet. Alle verhalen konden we aan haar kwijt: avonturen, toekomstdromen, puberonzekerheden, schoolperikelen, verliefdheden, ergernissen over ouders en zo meer. Haar huis was een huis van wekelijks thuiskomen. Het smeedde ook een band tussen ons, de vier vrienden, die ook onze eerste liefdes in dit warme nest betrokken. Liefdes die daar ook een thuis vonden. Tot en met haar opname in verpleeghuis Bloemkamp in Bolsward en haar

overlijden in 1973 zagen we haar regelmatig. Ze was een ankerpunt in onze woelige puberjaren. Pas nu besef ik dat wij omgekeerd voor haar ook een troost moeten zijn geweest. Binjoweest, ja ze is er geweest, net als meester Bouke die er nog is, en juf Co. Ze zijn meer dan herinnering. Zonder het wellicht zelf te beseffen vormden ze mede de basis waarop vier vrienden jaren na dato elkaar over een brug van jaren weten te vinden in nieuwe ervaringen.

Niet onbelangrijk naschrift: we bezochten geïnspireerd door het werk van de Meester van Alkmaar uit 1504, waar we ooit een aantal vieringen aan gewijd hebben, maakte de fotografe Hellen van Meene een eigen foto-serie bij dit thema. Te zien t/m 7 juli a.s. Zeer aanbevolen! <https://grotekerk-alkmaar.nl/agenda/seizoen-1819/fototentoonstelling-hellen-van-meene-de-zeven-werken-van-barmhartigheid/>

Echtpaar in de trein

Willem Wilmink (1936)

*Met de allerliefste in een trein
kan aangenaam en leerzaam zijn.
De prachtig vormgegeven stoel
geeft allebei een blij gevoel.*

*Voor 't verre reisdoel kant en klaar
zit ik dus tegenover haar.
De trein maakt zijn vertrouwd geluid
en zij rijdt vóór-, ik achteruit.*

*We zien dezelfde dingen wel,
maar ik heel traag en zij heel snel.
Zij kijkt tegen de toekomst aan,
ik zie wat is voorbijgegaan.*

*Zo is de huwelijks staat:
de vrouw ziet wat gebeuren gaat,
terwijl de man die naast haar leeft
slechts merkt wat zijn beslag al heeft.*

*Van nieuw begin naar nieuw begin
rijdt zij de wijde toekomst in,
en ik rij het verleden uit.
En beiden aan dezelfde ruit.*

Ontmoeting over het Hospice

Anneke van Tongeren

In de KGIJ-ontmoeting van zaterdag 11 mei jl. stond 'het hospice' centraal. Het Hospice-huis in Beverwijk, waar Dick Hornberg sinds enkele jaren in het bestuur zit en Henk Kaatee ongeveer drie maanden geleden gestart is als zorgvrijwilliger.

Dick vertelde over de palliatieve zorg die wordt gegeven aan de gastbewoners in de 4 gastenkamers van het "El Ombu"-huis aan de Zeestraat, maar ook bij mensen, die thuis in hun laatste levensfase ondersteuning nodig hebben.

In het Hospice-huis zijn ongeveer 65 vrijwilligers -in diensten van 4 uur- in tweetallen aanwezig voor de dagelijkse verzorging waarbij de wensen van de gastbewoners leidend zijn. De maximale verblijftijd van hen is drie maanden, maar veel van hen zijn er korter. Het komt af en toe voor dat iemand langer dan drie maanden in het Bijna-Thuis-Huis verblijft. De drie maanden is geen keiharde grens, maar de situatie van de gastbewoner is ook daarbij leidend.

Twee betaalde coördinatoren begeleiden het geheel. Het verblijf kan aangevraagd worden door de arts, maar ook door het Sociaal team, door familieleden etc.

Gastbewoners blijven hun eigen huisarts houden, de verpleegkundigen (ook 's nachts) worden betaald vanuit de zorgverzekeringen van de gastbewoners.

Dick vertelde dat zij veel donaties krijgen : van naaste familie, andere individuele mensen, fondsen, kerken, enkele bedrijven etc., een bank betaalde bijvoorbeeld gedurende drie jaar de opleidingskosten van de vrijwilligers.

Van gastbewoners wordt een bijdrage van 20 euro per dag gevraagd; voor mensen die de bijdrage niet kunnen betalen wordt daarvan afgezien.

Henk vertelde over het introductie-traject dat hij volgt en de aandacht voor alle mensen die hij in het huis ervaart (gastbewoners, familieleden en collega-vrijwilligers). Zowel Dick als Henk

---

vervolg op blz 8

Kritische Gemeente IJmond,
Secretariaat
Antillenstraat 12
1944 XB Beverwijk

Beverwijk, 13 mei 2019

Geachte dames en heren van de Kritische Gemeente IJmond,

Graag willen wij u heel hartelijk bedanken voor de nieuwe donatie van 110,00 Euro die wij vandaag van u hebben mogen ontvangen. Wij zijn er heel blij mee dat u een van onze vaste donateurs wilt zijn door al gedurende een aantal jaren de opbrengst van een collecte aan ons te doneren. Deze nieuwe donatie vloeit voort uit de Ontmoetingsbijeenkomst, die u op 11 mei jl. hebt gehouden.

Tijdens deze Ontmoeting hebben Henk Katee, een van onze vrijwilligers bij de zorg en ondersteuning van onze gastbewoners, en ik namens ons bestuur mogen vertellen over het werk in de terminale palliatieve zorg en over onze organisatie. Wij hebben in het gesprek de warme belangstelling en betrokkenheid van u mogen ervaren.

Deze donatie willen wij graag gebruiken voor het aanschaffen van zogeheten waakmanden, die naasten tijdens het waken een extra steun kunnen geven. Wij vinden het mooi dat u met uw collecte de eerste waakmanden mogelijk wilt maken.

Uw donatie is zeer welkom omdat wij voor een deel van de kosten van de Hospice afhankelijk zijn van donaties en giften. Tijdens uw Ontmoeting is ook ter sprake gekomen dat de kosten voor de verzorging van onze gastbewoners en van de mensen die thuis verzorgd worden, deels vergoed worden, maar voor alle andere kosten moeten wij zelf inkomsten verwerven via giften en donaties.

Wij danken u nogmaals heel hartelijk voor uw mooie donatie aan de Hospice.

Met vriendelijke groet,

Dick Hornberg
Namens Bestuur Stichting Hospice Groep Midden-Kennemerland

roemen de warme en open sfeer die er is in het huis. Uitgangspunt is de wens van de gastbewoner, die de regie over zijn/haar laatste levensfase blijft houden, voor zover als mogelijk. "Er zijn", is de basishouding van de vrijwilligers, naast het leidend principe: "Laat niemand in eenzaamheid sterven."

Voor naaste verwanten is ook de mogelijkheid om er te zijn en om te overnachten. We collecteerden voor het uitvoeren van het plan van de 'waakmand', een mand met aardige dingen ter ondersteuning van familieleden die blijven waken, zoals een tijdschrift, iets lekkers, een boekje met mooie teksten etc.

Dick sloot de boeiende bijeenkomst over dit emotionele onderwerp af met de uitnodiging om de Open Dag van het Hospice-huis te bezoeken op 12 oktober a.s. van 12.00 uur tot 16.00 uur; adres: Zeestraat 92, Beverwijk.

Aan het begin werd het onderstaande gedicht van Willem Wilmink gelezen en als afsluiting het gedicht van Marinus van den Berg.

Meegaan

Marinus van den Berg

*Tot waar ik je moet laten gaan
tot waar ik niet meer kan komen
tot waar jij verdwijnt*

*tot waar jij niet meer hoort
tot waar jij niet meer ziet
tot waar jouw lijden voorbijgaat*

*tot waar men zegt:
hij is niet meer onder ons
hij is gegaan*

*tot daar wil ik meegaan
tot daar wil ik achter je staan*

jij gaat voor.

Uit 'Meegaan tot het einde: stervende mensen
bijstaan'

Het volgende artikel had in het vorige bulletin moeten staan. Onze excuses daarvoor. Red.

Huiskamergesprekken

Bernadette Boom

Net als de afgelopen twee jaar waren er eind maart en begin april weer drie huiskamergesprekken, georganiseerd door de pastoraatsgroep. Het thema was 'Waar geloof je nú in?'. We zijn hierbij uitgegaan van een gedeelte uit de KGIJ verklaring van 1971 waarin staat dat

wij ons laten inspireren door Jezus van Nazareth. Er waren per keer minimaal negen en maximaal elf deelnemers. Wie is Jezus voor ons? Voor velen is hij nog steeds een voorbeeld. De Bijbelverhalen over hem inspireren ons nog steeds. In onze jeugd leerden wij dat Jezus de zoon van God was, de Messias, die gestorven is voor onze zonden. Vrijwel niemand voelt zich nog aangesproken door deze woorden. Voor sommigen is Jezus een profeet, maar lang niet voor iedereen. Het lijden en de kruisdood van Jezus waren en zijn nog steeds belangrijke fundamenten van het christelijk geloof. In onze gesprekken kwam naar voren dat het lijden en sterven van Jezus op zichzelf niet uniek zijn. Hij was niet de enige die omgebracht is vanwege zijn levenswijze. De verrijzenis en opstanding van Jezus die met Pasen gevierd worden, zeggen de meesten van ons weinig. We kunnen ons er niets bij voorstellen. Toch vierden we Pasen vanwege het levensverhaal van Jezus en omdat we willen blijven werken aan een betere wereld. We spraken opnieuw over godsbeelden en hoe deze in de loop van ons leven veranderd zijn. Hoe we hier tegenaan kijken heeft veel te maken met de manier waarop we zijn opgevoed, maar ook met wat we hebben meegemaakt in ons leven. Sommigen gaven te kennen blij te zijn dat ze verlost waren van de patriarchale en strenge God. Voor de één is dit een bevrijding, voor de ander ook wel een gemis. Begrippen die voor het godsbegrip in de plaats gekomen zijn, zijn onder anderen een stem die ons roept, een kracht, stilte, vertrouwen. Toch zingen we in onze vieringen nog regelmatig over God. Niet iedereen is hier blij mee. Voor anderen is dit geen probleem. Het zingen of luisteren naar de liederen roept toch iets op, verbindt en biedt soms troost.

De fundamenten van het christelijk geloof zijn nog steeds een inspiratiebron voor de manier waarop wij als KGIJ gemeenschap leven. Dit vertaalt zich vooral in onze zorg voor elkaar en anderen en de manier waarop wij met de aarde willen omgaan. Noemen wij onszelf nog steeds christenen? Een moeilijke vraag. We houden het erop dat het christelijk erfgoed dat we meegereggen hebben van onze ouders diep in onze genen zit. Wat we ermee doen is aan ons. We blijven een slingerende stoet op weg naar een betere wereld!

Uit de kerngroep

Corine Bart

Op 10 mei was er weer een vergadering van de kerngroep, bij Will thuis. Peter was aanwezig om over BorgStaan 2019

afspraken te maken. Een mooi initiatief van jaren geleden, dat nog steeds zijn weerslag krijgt in de viering van mei. De uitnodiging om mee te doen is verstuurd via de nieuwsbrief en de organisatie draait alweer volop in de voorbereidingsgroep van de viering en de kerngroep. Een draaiboek over BorgStaan werd opgesteld, nu Henk Kaatee na al die jaren het stokje heeft overgedragen. Handig om te weten wanneer er wat moet gebeuren.

We stonden stil bij het overlijden van Kees Schoordijk. Geen lid van onze gemeente, maar wel vaak aanwezig in de vieringen. Zijn dochter Marieke stuurde een mooi bericht en een aantal KGJ-ers was aanwezig op de afscheidsbijeenkomst.

Het draaiboek 'KGJ-uitvaart', dat al eerder was opgesteld, werd doorgenomen en waar nodig geactualiseerd. Dat komt omdat een 'herintreder' in het bestuur zoals ik vragen stelt over hoe zaken nu geregeld zijn. Oude documenten worden opgedoken, nieuwe worden geschreven.

Voor het overige kwamen de vaste zaken aan de orde als het bespreken van voorgaande viering en ontmoetingen en van die nog komen gaan, vergaderdata en lief en leed. Binnenkort is er een bijeenkomst met het bestuur van de Stut, waar we ook weer bestaande en nieuwe afspraken de revue laten passeren.

Op 7 juni is de volgende kerngroepvergadering. Jullie vragen en opmerkingen, die we dan kunnen bespreken, kun je via mail sturen naar secretaris@kgij.nl

---

Sobere maaltijd 2019

Nel Souwer-Bok

Heemskerk, 11 april 2019

Beste leden van de Raad van kerken IJmond-Noord.

Zes weken sobere maaltijden in verschillende kerken op de woensdagavond. Samen stilstaan in de vastentijd, bij het lijden van Jezus. Wat was het mooi om met zoveel mensen onder het genot van een sobere soep met stokbrood, en een korte meditatie bij elkaar te zijn. De vaste commissie van de Raad van Kerken zoekt elk jaar een goed doel uit om op die avonden een bedrag te doneren.

Dit jaar was er gekozen voor het Leefkringhuis in Amsterdam. Dit doel is een project van jongeren van de PKN gemeente in Beverwijk en Heemskerk. Daar hebben wij u in het begin over geïnformeerd. Wij als ouderen konden daar niet bij achter blijven. Wat heeft u allemaal u best gedaan om een mooi bedrag bij elkaar

te doneren. Op 10 april was de laatste avond in de Dorpskerk, en daar mocht ik bekend maken wat het uiteindelijk totaal bedrag is geworden. We zijn blij verrast dat we € 913,30 naar de penningmeester kunnen overmaken. Onderstaand een overzicht van de bedragen die opgehaald zijn bij de sobere maaltijden. Hierbij dank ik iedereen voor hun bijdrage, en hoop dat we in 2020 weer op u kunnen rekenen.

Namens de Raad van Kerken
Lieve groeten Nel Souwer-Bok

6 maart	Odulpus Wijk aan Zee	€ 123,50
13 maart	Leger des Heils Beverwijk	€ 120,00
20 maart	Vredevorst Beverwijk	€ 142,50
27 maart	Regina Caeli Beverwijk	€ 179,50
3 april	KGJ, De Stut Heemskerk	€ 228,40
10 april	PKN, De Dorpskerk Heemskerk	€ 119,40
	Totaal	€ 913,30

Een luchtig slot; zomeravonden in de Slotkapel

Jan Tulp

Stel je voor: op een zomerse zondagavond worden te horen die tot de verbeelding spreken en daarbij meegevoerd te worden door sprankelende muziek.... Ook deze zomer kan dat in de sfeervolle Slotkapel van Egmond aan den Hoef. Onder het motto "een luchtig slot" wordt daar al jaren in poëzie en muziek gespeeld met steeds een ander thema. Dit jaar klinken op vier zomerzondagavonden gedichten rond het thema "voorbij de grenzen", bijeengezocht en

gepresenteerd door wisselende voordragers en spelers.

Iedere avond is er een natuurarrangement te bewonderen.

Plaats: Slotkapel, Egmond aan den Hoef.

Aanvang: 20.00 uur (Kapel open: 19.30 uur),

Entree: gratis. Na afloop: Koffie/thee.

Welkom bij een aandachtig mooi klein uurtje op de volgende avonden:

- 21 juli: Tekst: Ina Eilander; Muziek: Alex Thyssen - hoorn, Mayke Belet - piano
- 4 augustus: Tekst: Edward Kooiman; Muziek: Jan van Aller - piano
- 18 augustus: Tekst: Lies Sluis; Muziek: Adri Steenhoek- orgel/piano, Horst Hausen – dwarsfluit/traverso
- 1 september: Muziek-poëzie-ensemble Achterom: Henk Engel, Hans v.d. Laan, Henk van Meegen, Jan Tulp

Zondag 1 september spelen we tijdens de vierde zondagavond van een Luchtig Slot in de Slotkapel in Egmond aan den Hoef.

Een mooie traditie met poëzie, muziek, liederen en beelden.

*Voor de hekken, voor de muren
voor de grenzen en de kloven,
waar je tocht dreigt stil te staan
word je steeds iets moois gegeven
iets uit niets om van te leven
en om toch weer door te gaan*

Raad van Kerken Castricum

Hanneke Klinkert

Op adem komen

RvK Castricum

Mediteren in de Pancratius elke 3^e woensdag van de maand: Op adem komen.

Meditatie gaat over de innerlijke kant van de traditie, de levende ervaring die ervoor zorgt dat we niet ver-

strikt raken in dogma's. Door meditatie kun je iets van Zijn werkzame aanwezigheid ervaren. Om iedere dag te mediteren is discipline nodig. Samen mediteren nodigt uit op deze weg. Hilda de Haan of Kiki Kint bieden meditatie aan in de vorm van beeldmeditatie, Ignatiaanse meditatie, latifagebed, Lectio Divina, loop- en zangmeditatie.

Datum: 19 juni 2019

Tijd: inloop 18.30 uur; meditatie 19.00 -20.00 uur

Plaats: St. Pancratiuskerk

